

ÖSTEUROPA:

**Konst som
ger unga
nytt hopp**

NYA PERSPEKTIV:

**Familjen
om åren i
Afghanistan**

BILDREPORTAGE:

**Åldrandets
skönhet och
livsvisdom**

30

så många tusen elever
var med och samlade in
pengar till Världens Barn.

Vågade säga nej

**Charity Resian vägrade
låta sig könsstympas**

Din testamentsgåva gör skillnad!

Det sägs ibland att vi i Sverige har svårt att tala om det här med att skriva testamente.

Kanske för att det indirekt blir en påminnelse om att vi alla en gång ska lämna jordelivet. Och för att det handlar om våra pengar och andra ekonomiska tillgångar.

Men att skriva sitt testamente är varken märkvärdigt eller konstigt. Det är helt enkelt ett papper där vi talar om vad vi vill ska hända med de ägodelar vi lämnar efter oss.

Det är helt frivilligt att skriva testamente, och den som ångrar sig kan bara riva sönder det, så är det ur världen.

Ring oss på telefon 08-620 02 00 om du har frågor kring gåvor och testamenten eller vill beställa vår testamentsmapp. Läs mer på lakarmissionen.se

Läkarmissionen

Siktgatan 8, 162 88 Vällingby.
E-post: info@lakarmissionen.se

HEJ!

VÄLKOMMEN TILL
SVENSKA JOURNALEN
NR 4, 2021

Vi vill ge hopp till de som kämpar

Så fort vi vänjer oss! En av de första helgerna i oktober när restriktionerna var hävda hann jag med ett event med Läkarmissionen, ett 11-årskalas, en 40-årsfest och en fikastund med vänner jag inte umgåtts med under pandemin. Och jag nöj mig i armen och tänkte hur självklart det var, med människor som pratar, skrattar och umgås. Och alldeles, alldeles nyss var det normala att inte göra något alls.

Det är väl lite av människans storhet, vår förmåga till anpassning. Tänker ibland på tjejerna i Afghanistan. De som fick utbildas sig när talibanerna lämnade Afghanistan förra omgången. De som har haft en viss frihet som nu tas ifrån dem. Vänjer de sig lika fort som jag efter pandemin? Eller blir det annorlunda när de måste anpassa sig till en värld där de behandlas väldigt orättvist?

Speciellt tänker jag på de extra studiebegåvningarna. De där "nobelprisämnena". De som har begåvningar som de inte får utlopp för i det liv som de lever. Och jag vet inte ens vad jag ska önska för dem! Att de för sin egen skull bara ska vänja sig, så att det inte ska göra så ont. Eller att de ska våga att ge upp, göra motstånd och kämpa, trots att motståndet är kompakt.

Men en sak vet jag, att för dem som kämpar vill jag fortsätta ge stöd och hopp. De är inte bortglömda. Tillvaron kan förändras dramatiskt igen.

EVA NORDENSTAM VON DELWIG
INFORMATIONANSVARIG PÅ LÄKARMISSIONEN

FOTO: ANNA LEDIN WIRÉN

Charity, Läkarmissionens nya huvudman. Sid 14

FOTO: ISABELLA OLSSON

05 Äntligen tid för mingel och föredrag igen.

07 Josephine Sundqvist: Inkluderingshandlingar i mångt och mycket om vår vardagsattityd.

18 Hylla livet! När skönhet får växa med åren.

22 Anders Malmstigen om när talibanerna tog över.

24 Julklappstips från vännerna på Läkarmissionen.

25 Sånger för Livet. Nu samlas vi åter kring toner och hjärta.

26 Stöd för barn med särskilda behov.

28 Annika Hagström: Det var berättelser om givandets glädje.

29 Köp en julkapp från Läkarmissionens gåvoshop.

Skolor ger mod att drömma. Sid 8

FOTO: MARTINA HOLMBERG

Stickad värme från Sverige. Sid 6

LÄKARMISSIONEN är en biståndsorganisation som verkar för hållbar fattigdomsbekämpning utifrån ett rättighetsperspektiv. Läkarmissionen startade 1958 och har utsatta kvinnor och barn som en primär målgrupp. Från och med 2019 är International Aid Services, vars fokus är vatten och sanitet, en del av Läkarmissionen. Det gemensamma arbetet leds från Läkarmissionens huvudkontor i Vällingby. Insatserna görs främst i Afrika men även i Latinamerika och Östeuropa. Verksamheten finansieras till största delen genom insamling från allmänheten i Sverige och institutionella bidrag. Läs mer på lakarmissionen.se.

Nu finns vi på twitter!
Följ vårt nya internationella
konto @lminternational

Charity
Resian från
Kenya stod
upp för rätten
till sin egen
kropp.

Foto: Anna
Ledin Wirén.

27

I så många länder runt om i
världen har Läkarmissionen
verksamhet.

63

Så många år har det gått se-
dan Läkarmissionen startade
som organisation.

FOTO: RICHARD NIKLASSON

21

Under 2021 fanns
pandemin fortfarande kvar
men 21 mindre konserter
kunde ändå hållas.

20

Så många skolor i Hawassa
i Etiopien tar nu emot barn
med funktionsnedsättningar
i vanliga klasser.

FOTO: HÅKAN FLÅNK

Förlorad borr- utrustning återfunnen

För tolv år sedan förlorade
Läkarmissionen dyrbar
borrtrrustning i Sudan.

2009 förlorade Läkarmissionen
dyrbar borrtrrustning i Sudan.

FOTO: TORLEIF SVENSSON

I början av oktober firade vårt
team i Sudan att vi hade fått till-
baka utrustning som vi trodde
att vi hade förlorat för alltid.

I september 2009, när
striderna mellan Sudans
regeringsstyrkor och Sudan
Liberation Army (SLA) i
södra Darfur blev för hårda,
valde vi att evakuera vår per-
sonal som borrade brunnar i
området. Personalen kunde
flygas ut i säkerhet, men borr-
utrustningen blev kvar.

Efter otaliga försök att
få tillbaka den igen kom
genombrottet nu i höstas, 12
år senare.

Men att frakta utrustning-
en till Nyala, huvudstaden i
södra Darfur, för reparation
var ett äventyr.

– Vi körde ju på vägar
som hade blockerats med
stenblock under striderna, så
det var ett rejält jobb bara att
roja bort dem för att komma
fram, berättar Milward
Mwamvani på Läkarmissio-
nien.

Den humanitära situatio-
nen i södra Darfur, särskilt i
East Jebel Mara, är fortfa-
rande desperat och Milward
försäkrar att så snart utrust-
ningen är reparerad påbörjas
brunnsborrningen igen.

– Vi ger aldrig upp! Vi
gör allt vi kan för att tjäna
mänskligheten, även i kon-
fliktfyllda områden.

FOTO: LÄKARMISSIONEN

Mingel, föredrag och nya gåvogivare

Hanna Rosell: Det gav
energi att få träffas igen.

En fredag i oktober hade
Läkarmissionen sitt första
evenemang efter pandemin.

Det var en heldag i Stock-
holm med olika influencers
och entreprenörer som bjöd
in till mingel och föredrag.
Det fanns möjlighet att köpa
produkter från de olika
företagen, men också att bli

månadsgivare till Läkarmissio-
nien.

– Det var jätteroligt att få
samarbeta med engagerade
företagare och vi fick många
nya givare under kvällen.
Det gav verkligen energi att
få träffas igen, säger Hanna
Rosell, marknadschef på
Läkarmissionen.

FOTO: LÄKARMISSIONEN

Vi berättade om vår verksamhet
och fick många nya månadsgivare
under kvällen.

Visa vänlighet mot någon du inte känner

Vänliga veckan infaller varje år i
februari. Nästa år blir temat att vara
vänlig mot någon du inte känner. Har
du varit med om att någon okänd varit
vänlig mot dig? Eller har du något bra
tips på hur man kan vara vänlig mot
andra?

Skriv till eva.nordenstam
@lakarmissionen.se eller Eva
Nordenstam, Läkarmissionen, Sikt-
gatan 8, 162 88 Vällingby och berätta
så samlar vi berättelser som ökar
vänligheten.

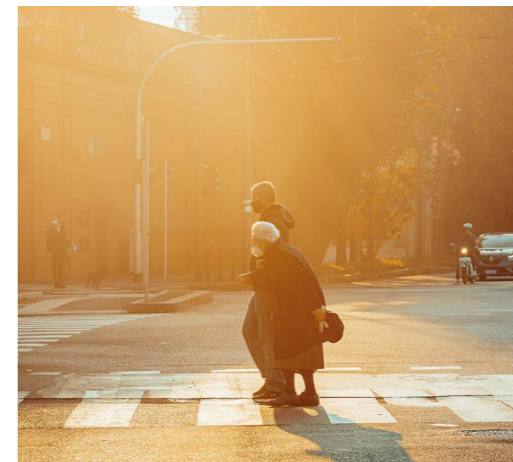

FOTO: MIRITA

Barn med funktions- nedsättning i fokus på konferens

Den 6-7 december kommer
Läkarmissionen delta på
Mänskliga Rättighetsdagarna
i Göteborg. Temat är "Demo-
krati för alla?" med fokus på
inkluderande utbildning, att
ge barn med funktionsned-
sättningar möjlighet till skola
och utbildning och därmed
inkludering i samhället.

– Vårt arbete är brett och
kan till exempel innebära att
Läkarmissionen bidrar till
att skolbyggnader anpassas
eller att det finns tillräckligt
med specialpedagoger. Vi
arbetar för att förändra nor-
mer i samhällen där synen
på människor med fysiska
och mentala funktionsvri-
ationer gör att det inte är
självlkärt att alla barn får gå
i skolan. I slutändan handlar
det om alla barns lika rätt
till utbildning och att se alla
barns unika bakgrund och
bidrag i klassrummet, något
som länge varit, och är, en
central fråga för Läkarmissio-
nien, säger Isabella Olsson
som är innehållsansvarig för
MR-dagarna.

Läkarmissionen deltar
tillsammans med organisa-
tionen Extraordinary som
arbetar för funktionsnedsat-
tas lika rättigheter i Sverige
och världen.

Läs mer på sidorna 26-27.

FOTO: HÅKAN FLÅNK

PANZISJUKHUSET,
DR KONGO

17 000 stickade mössor får värma bebisar i Kongo

Vi gjorde ett upprop om att sticka bebismössor i Svenska Journalen i början av pandemin, men hade ingen aning om hur populärt det skulle bli! Vi fick in nästan 17 000 fina, personliga, färgglada mössor som vi nu har skickat vidare. Mest till Kongo där dessa nyfödda bebisar har fått varsin!

I KORTHET

Nu finns vi på twitter!
Följ vårt nya internationella
konto @lminternational

Läkarmissionen byter namn utomlands

För ett par år sedan införlivades organisationen IAS i Läkarmissionen och sedan dess har Läkarmissionen fått fler region- och landkontor. Behovet av ett bättre inter-

nationellt namn, som inte innehåller bokstaven ä, har ökat. Så från och med oktober heter Läkarmissionen LM International i internationella sammanhang.

FOTO: MARTINA HOLMBERG

Stort tack till alla bidragsgivare!

Årets Världens Barn-insamling har verkligen varit fantastisk att följa. Så mycket engagemang, hjärta och kreativitet som finns i vårt land. Till skillnad från förra året kunde vi i år ses fysiskt.

Bland annat har Perla Bju-nstедt tillsammans med

barnkörer, hållit konserter i kyrkor runt om i Stockholm. Vi vill rikta ett STORT tack till er alla som har bidragit – givare, företag och närmare 30 000 elever i skolor och kulturskolor. Det är tillsammans vi gör skillnad för barns rätt till hälsa, skola och trygghet.

Inkludering handlar om vardagsattityd

I mina barns vardag väcks ofta frågor om barn som har särskilda behov. I våra samtal hemma berättar min dotter om den 8-åriga flickan på scouterna som är stum och allt vad det innebär för henne i scoutverksamheten. Barn har en förmåga att observera sin omgivning på ett nyfiket och väldigt förutsättningslöst sätt.

Även om vardagen många gånger är tuff för barn med funktionsvariation så har ändå majoriteten av barnen som växer upp i Sverige tillgång till etablerade stöd-funktioner från det omgivande samhället. Ibland kan stödstrukturerna ändå tyckas otillräckliga och väldigt långt borta från familjen som är i behov av stöd just där och då. Det har jag också erfarenhet av från när min yngre syster födde ett barn med Williams syndrom för några år sedan och många frågor lämnades obesvarade av vården. Men skillnaden är ändå stor när jag jämför med barnen jag nyligen mötte på en resa för Läkarmissionen.

JAG HADE FÖRMÅNEN att besöka Etiopien och Somalia och det viktiga arbete vi bedriver där för en inkluderande utbildning. Både det arbete som finns och den nya satsning i Somalia som ska främja barns rättigheter till anpassad undervisning. Jag blev djupt berörd av att personligen få möta så många barn med särskilda behov

”Jag blev djupt berörd av att personligen få möta så många barn med särskilda behov.”

och det blev tydligt för hela teamet från Läkarmissionen att det idag nästan helt saknas stöd-strukturer för somaliska barn med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar. I vissa fall är det till och med så att ett barn som har autism eller downs syndrom göms undan och kedjas fast hemma. Detta är så klart helt oacceptabelt och en förändring måste ske. Det är här du som understödjdare till Läkarmissionen kan vara med och göra konkret skillnad i ett barns liv.

FÖR ATT VISA PÅ vikten av inkludering och för att lyfta alla barns rätt till utbildning så kommer vi på Läkarmissionen att närvara på Mänskliga Rättighetsdagarna i Göteborg den 6–7 december. Temat är ”Demokrati för alla?”. Vi finns där både för att mobilisera engagemang men också för att påverka makthavare och väcka viktiga frågor kring våra vardagsattityder. För inkludering börjar med dig och mig. Inkludering handlar i mångt och mycket just om vår vardagsattityd.

JOSEPHINE SUNDQVIST
GENERALSEKRETERARE
PÅ LÄKARMISSIONEN

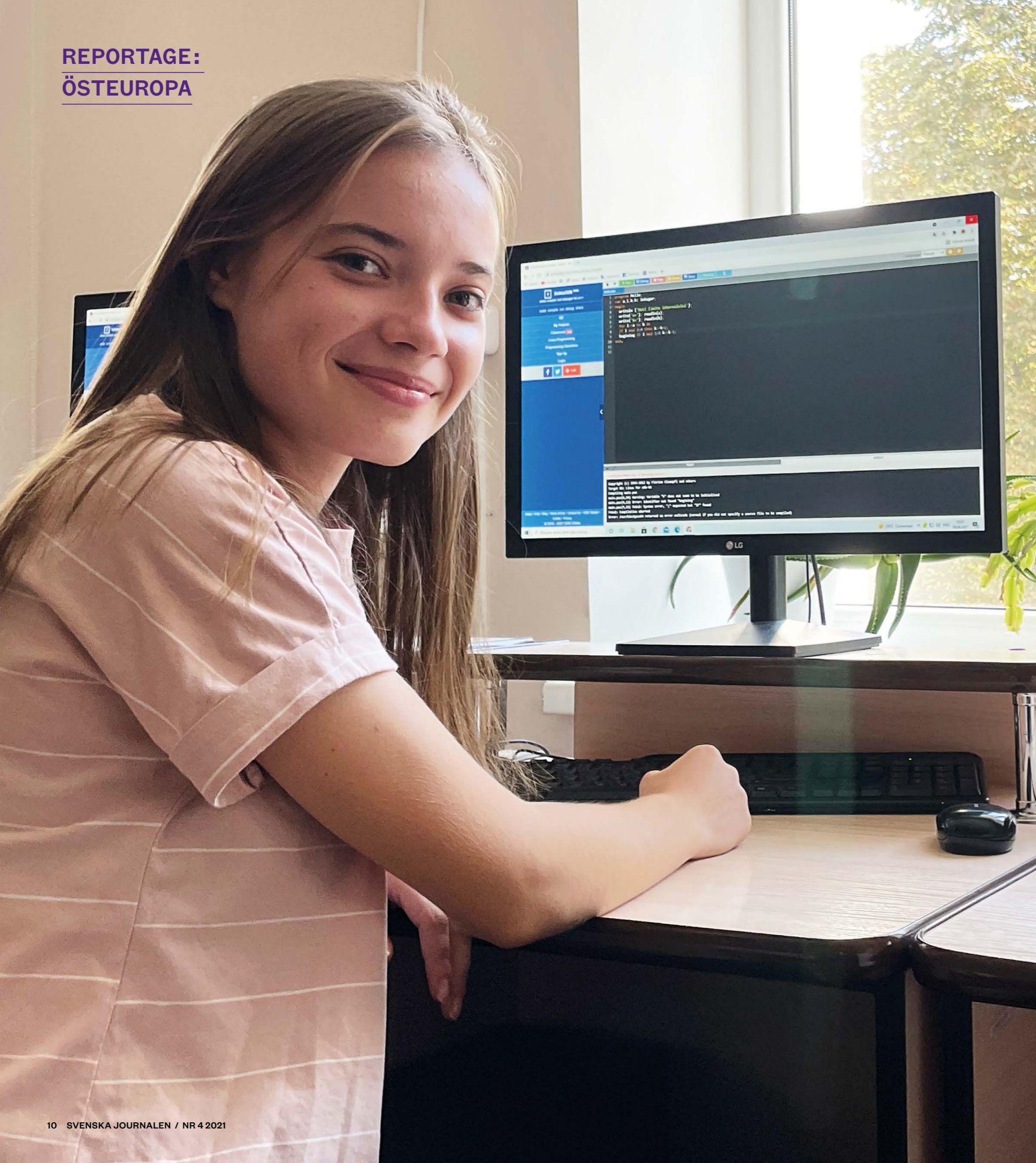

DET FINNS HOPP FÖR BARNEN I ÖSTEUROPA

Läkarmissionen har under många år, kontinuerligt och långsiktigt, bedrivit arbete för att stötta barn och andra som lever i utsatthet i östra Europa. Nyligen besökte vi några partners där för att se hur de klarat den svåra tid av pandemi som drabbat världen.

TEXT: THERESE HEDLUND / FOTO: ISABELLA OLSSON

Ä

ven i länder som Rumänien och Moldavien börjar hoppet återvända om att snart få en vardag som mer liknar den normala. Under den tid som gått, då Läkarmissionens medarbetare på grund av covid inte kunnat besöka partners på plats, har man i stället arbetat fram en ny global strategi för att lättare se hur de medel som kommer in kan användas på bästa sätt. Och det var med stor glädje, när möjligheten nu kom, som en grupp svenska medarbetare reste iväg för att besöka några av de projekt vi stöttar.

ETT AV DE LÄNDER som besöktes var Rumänien. Där har Läkarmissionen funnits sedan 1990-talet. Det var i samband med nyheten om de hemlösa barnen som bodde i Bukarests kloaker som verksamheten drog igång, via partnern Life and Light Foundation. Ett arbete som förändrat livet för hundratals barn genom åren. Än i dag stöder Läkarmissionen ett center för unga människor som hamnat snett eller inte har någonstans att bo.

– Situationen i Bukarest blir bättre och bättre. Det är stor skillnad mellan den stad vi möter i dag jämfört med hur det såg ut på 1990-talet. Men det finns fortfarande problem med hög arbetslöshet och hemlösa barn, säger Kam Koolash, chef för internationella programavdelningen på Läkarmissionen.

Och skillnaderna mellan hur människor har blivit ännu större om man tar sig ut på landsbygden, som till byn Bughea de Jos i södra Rumänien. De som länge följt Läkarmissionen har kunnat läsa om de projekt som pågår i den lilla

romska byn. Hur arbetet fortskridit kring uppbyggnaden av en bättre infrastruktur med nya, hållbara och asfalterade vägar. Ni har även kunnat följa arbetet med de vattenprojekt som gör att nästan alla hushåll där har rinnande vatten i dag. Men det som blev denna resas höjdpunkt var mötet med de barn som nu kan gå i den skola som byggts, i stället för att de skickas ut i arbete eller in i barnåktenskap.

– **I DEN ROMSKA KULTUREN** är det vanligt att flickor gifts bort redan i 12–13 års ålder. Många av dem har därför inte högre förväntningar inför framtiden än att det ska bli för dem som det varit för kvinnor i många generationer. När vi besökte skolan och frågade runt vad barnen ville bli när de blev stora så var det mest pojkarna som hade ett svar medan majoriteten av flickorna var tysta. Därför var det extra fint att få möta den första romska flickan i området som nu börjat gymnasiet, berättar Sandra Johansson, som även hon arbetar på internationella programavdelningen. Kam nickar instämmande.

”I den romska kulturen är det vanligt att flickor gifts bort redan i 12–13 års ålder”

– Det är faktiskt en unik historia. Den flickans pappa valde att gå emot traditionen och inte gifta bort sin dotter utan i stället låta henne gå klart skolan. Han berättade hur svårt det hade varit, hur han hade hotats av de andra i byn som alla hade varit emot honom, säger Kam och fortsätter.

– Det var väldigt modigt att låta henne fortsätta och hans dotter är nu den första att komma så långt med sina studier. Och hon har även dragit med sina syskon och kusiner.

SANDRA BERÄTTAR OM den glädje och stolthet man känner av att se hur Läkarmissionens givare på det sättet är med och gör skillnad på plats i Rumänien.

– Om man kommer med goda initiativ och skapar förebilder, som den här tjejen, så följer andra efter. Steg för steg.

Många flickor kommer se på henne nu och vilja gå i samma spår. Det är häftigt.

Folket i Bughea de Jos lever väldigt isolerat och segregerade från den övriga rumänska befolkningen, trots att de bott och levt där i generationer. Även skolan ligger krångligt till, uppför en brant och lång väg där barnen måste gå.

– Life and Light Foundation har fört samtal med borgmästaren om att vägen behöver förbättras så att barnen lättare kan ta sig till skolan men det är ännu inte åtgärdat trots påtryckningar, så vi hade ett möte med honom om det. Vi hoppas att det blir en förändring nu, säger Sandra.

Det är viktigt att fortsätta arbeta på plats och därför handlade en del av resan om att se till att pengar som ges till Läkarmissionen förvaltas på ett bra sätt.

– Men man är inte van att se fattig-

dom på det här sättet i Europa. Att det här folket bor som i en grop, utan asfalterade vägar. Men det är jätteviktigt för mig att visa att vi når förändring, att det händer bra saker. För det gör det verkligen i Östeuropa, säger Kam.

EFTER RUMÄNIEN GICK resan vidare till byn Purcari i Moldavien. Även här står barnen i fokus för Läkarmissionens insatser. Purcari ligger i ett område med stor vinproduktion där många säsongsarbetar under skördetiden. Övriga året är det stor arbetslöshet vilket gör att många barn lämnas till morföräldrar eller andra släktingar medan föräldrarna arbetar utomlands eller på annan ort. Samtidigt är statistiken för självmord bland vuxna hög, vilket lämnar många barn föräldralösa. Situationer som i nästa steg leder till att flertalet kommer

”Jag blev berörd av att se alla tavlor och skulpturer de gjort och hur konst och kultur skapar gemenskap och framtidstro bland barnen”

efter i skolan eller rent av hoppar av och riskerar att hamna i drogmissbruk eller kriminalitet. Under resan besöktes en IT-klubb där barn får lära sig programmering samt ett konstcenter för unga där man arbetar för att skapa gemenskap och bygga upp barnens självkänsla.

– Det var helt fantastiskt att se. Den platsen är en skatt som osar kreativitet, säger Isabella Olsson som arbetar som global pressekreterare på Läkarmissionen.

– Jag blev berörd av att se alla tavlor

och skulpturer de gjort och hur konst och kultur skapar gemenskap och framtidstro bland barnen. Det var tydligt att arbetet där ger frukt.

FLERA AV FLICKORNA i gruppen har även vunnit topplaceringar i en nationell konståvling i Moldavien.

– De utmärkelserna i sig ger en känsla av stolthet och ägarskap hos de här barnen. Insikten av att ha skapat något är värdefullt. Det ger trygghet och höjer självkänslan, säger Isabella.

Även i Moldavien samarbetar Läkarmissionens partner med rumänska socialstyrelsen, kommunen och polisen för att arbeta framåt.

– Läkarmissionen är en ganska unik aktör just för att vi även jobbar på hemmaplan i Europa, inte bara i Afrika eller i Asien. Det tar längre tid innan det ger resultat, men arbetet är långsiktigt och vi gör verkligen skillnad, säger Kam.

– Och personalen vi möter på plats har stor expertis, erfarenhet och professionalitet. Många av dem är välutbildade så det är inte en fråga om att ”Hej, här kommer vi och ska lära er saker”, utan det är vi som lär lika mycket av dem. Det är ett ömsesidigt utbyte, säger Sandra.

– Ja, och vilka eldsjälur vi jobbar med, både de anställda och de volontärer vi mötte. Det var oerhört imponerande, säger Isabella.

CHARITY RESIAN

Ålder: 31 år.

Bor: Västerås

Gör: Huvudman hos Läkarmis-
sionen. Bedriver arbete mot
kvinnlig könsstympning. Arbe-
tade tidigare för Svenska kyrkan
men nu på ett café.

Utbildning: Kom till Sverige 2017
för att gå ett masterprogram vid
Uppsala universitet med fokus
på kvinnors rättigheter, jämlik-
het och biståndsarbete.

CHARITYS NEJ GJORDE HENNE TILL HJÄLTE

Som tolvåring i Kenya fattade den unga flickan, Charity Resian, ett beslut som kom att förändra inte bara hennes, utan tusentals andra massaj-flickors liv. Hon gick emot traditionen, sin släkt och hela samhället och sa nej till att könsstympas.

TEXT: THERESE HEDLUND / FOTO: ANNA LEDIN WIRÉN

Charity Resian, 31 har en utstrålning som vittnar om en stark inre glöd. Hennes historia vittnar om detsamma. Charity växte upp i 'ilchambai Village i Maasai Mara, Kenya, en plats hon beskriver som en verklig idyll.

– Min barndom var lekfull. Vi levde i total harmoni med naturen och jag har fantastiska minnen därifrån. Det var som att leva i en bubbla. Inte förrän jag började skolan förstod jag att det fanns en värld utanför vår, säger Charity och skrattar.

I dag bor Charity i Västerås. Men vägen från Kenya till det liv hon lever nu med en masterexamen vid Uppsala universitet, är kantad av dramatik, uppoffringar och mod. Nyligen valdes Charity in som en av Läkarmissionens huvudmän som är med och leder arbetet mot framtiden.

I den kultur och den familj hon växte upp i fanns en stark uppslutning kring

traditioner som kvinnlig könsstympning. En sedvänja som alla starkt stödde. Att bli skuren som flicka sågs som något positivt, ett självklart steg in i vuxenvärlden.

EFTERSOM CHARITY redan som liten var utåtriktad och nyfiken, så fick hon vara med när andra flickor gick igenom stympningen. På grund av smärtan hölls flickan då ner på marken av tre personer medan en fjärde skar. Charity stod bredvid och hällde kallt vatten på flickornas kroppar, som bedövning, medan ingreppet utfördes.

– Det var en del av livet precis som ni firar midsommar här. Det var spännande och jag såg fram emot att själv vara med om det. Varje år frågade jag min mamma: "När är det min tur" men hon svarade alltid att jag inte var gammal nog.

Under tiden skickades Charity till en internatskola. Det var där, under ett besök av ett par danska missionärer, som hon fick se en film om det fysiska och psykiska lidande som kan komma efter en könsstympning. Något Charity aldrig hade hört talas om tidigare.

– Något klickade till i mitt huvud. Det jag såg som självklart kunde skada mig för all framtid, kanske till och med kosta mig livet. Det skakade om mig och jag bestämde mig för att inte bli skuren. Jag åkte hem och berättade för min mamma hur fel det här var, att jag riskerade att förblöda.

Hennes mamma fick en chock, hennes pappa blev arg. I massajkulturen har männen en stark position och från att ha varit pappas flicka, blev Charity nu negligerad. Och ju stadigare hon stod fast vid sitt beslut, desto värre blev det, speciellt när det började spridas i byn.

– Ingen stod på min sida. Alla var upprörda över att en ung flicka ifrågasatte kulturen. Byns äldste, andra män och släktingar kom hem till oss och pratade med min pappa. Det var det mest skrämmande jag varit med om. Folk i byn spottade på mig och jag sov inte på flera veckor för jag var rädd att de skulle komma på natten och utföra ingreppet mot min vilja, berättar Charity.

DAGEN DÅ HON SÅG sin pappa slå hennes mamma för att han trodde att hon låg bakom Charitys beslut, sjönk allvaret in på djupet. Något som förstärktes när hennes farmor sökte upp henne.

– Hon var upprörd och sa att vår tradition var större än min skola, större än filmen jag sett, och att min pappa på grund av det här hade bestämt sig för att skilja sig från min mamma. Jag bröt ihop och insåg att jag inte hade något val. Min familjs framtid var i fara. Skilsmässa finns inte där jag kommer ifrån. Vart skulle min mamma ta vägen? Och mina syskon?

– Men min mamma sa till mig att sluta gråta. Sedan sa hon: Det här handlar inte om mitt liv, det handlar om ditt. De orden väckte elden till liv i mig

igen och hon fick mig att lova att aldrig backa från mitt beslut. I samma stund bestämde vi oss för att fly. Vi var inte längre säkra i byn.

Under lång tid bodde Charity hos sin farbror i Nairobi. Hon mådde väldigt dåligt psykiskt på grund av det hon gått igenom och den trasiga relationen till sin pappa.

– Efter några år kände jag att det måste få ett slut så jag ringde honom och berättade hur jag hade mått och hur jag upplevt det som hänt. Det tog lång tid, men till slut sa han: "Charity, jag älskar dig så mycket". Han berättade att hans agerande inte hade med mig att göra, utan om hans rädsla för hur de andra i byn skulle reagera. Sedan lovade han att se till att vi fick tillbaka det vi hade förlorat. När han sa det förändrades något i mig. Jag förlät honom.

SEDAN DEN DAGEN har Charity ägnat all sin kraft till att kämpa för att stoppa den brutala sedvänjan. Hon har startat upp och demonstrationer för att få fler att se det skeva i att andra har rätt att bestämma över flickors kroppar. Flickor som får höra att de inte har en framtid utan att bli skurna. Att de inte kan utbilda sig, bilda familj och att de kommer leva omoraliska liv.

– Att hjälpa dem blev en stark drivkraft i mig. Jag ägde det mod som många saknade och ville kämpa för mitt unga jag som jag såg i dem. Och min yngre syster och flera av mina kusiner

har nu sagt nej för att jag gjorde det.

I dag ses Charity som en hjälte i sin hemby och med sin historia har hon förändrat framtiden för tusentals flickor. Men än finns starka kulturella murar som är svåra att komma förbi.

När Charity insåg att kvinnlig könsstympning inte var ett lokalt fenomen i hennes kultur, utan något som berör flickor i hela världen, bestämde hon sig för att sikta högt. Tack vare den europeiska samarbetsorganisationen NOHA (Network of Humanitarian Action) fick hon 2017 chansen att studera humanitär hjälp och mänskliga rättigheter vid Uppsala universitet och har nu tagit sin masterexamen.

SOM INVALID BLAND Läkarmissionens huvudmän finns Charity nu med som rådgivare i strategiska frågor. Ett uppdrag hon tar på stort allvar.

– Jag vill skapa medvetenhet kring arbetet mot kvinnlig könsstympning och är så tacksam för att komma in i ett sammanhang där de redan arbetar med de här frågorna och se vad jag kan tillföra. Jag ser fram emot att se hur mina erfarenheter och min kunskap kan bidra till organisationen.

Charity går fortfarande i terapi för att bearbeta det hon upplevde som ung, och vill inte att någon ska behöva gå igenom samma sak.

– De här flickorna blir berövade sina röster, sina rättigheter och sina kroppar. Det måste få ett slut.

"De här flickorna blir berövade sina röster, sina rättigheter och sina kroppar. Det måste få ett slut"

Är en människa erfaren eller gammal? Bär den livsvisdom eller rynkor? Tänk så olika vi ser beroende på vilket perspektiv vi väljer. De samhällen som förmår ta vara på den förvärvade kunskapen hos dem som banat väg, får en stabilare och tryggare grund för ung såväl som äldre. Därför vill även vi hylla alla dem som gått före. Tack för att ni visar väg!

TEXT: THERESE HEDLUND
FOTO: FELIX FRANK

ÅLDRADE SKÖNHEIT

BILDREPORTAGE:
ÅLDRANDE

FOTO: HANS-JÖRGEN RAMSTEDT

FOTO: HANS-JÖRGEN RAMSTEDT

FOTO: JÖRGEN ULVSGÅRD

FOTO: TORLEIF SVENSSON

FOTO: HANS-JÖRGEN RAMSTEDT

FOTO: HANS-JÖRGEN RAMSTEDT

FOTO: LÄKARMISSIONEN/ADRA

”Vill du veta
något om vägen
du har framför
dig, fråga dem
du möter”

Kinesiskt ordspråk

AFGHANISTAN VAR DERAS HEM

Läkarmissionen stöttar flera projekt i Afghanistan där ett sjukhusarbete har kommit igång medan annat ännu står på paus.

Anders Malmstigen arbetade i Afghanistan förra gången talibanerna tog makten. Då bodde han i Herat tillsammans med sin hustru Tina och de tre barnen Johanna, Elin och Kalle.

FOTO: PRESSBILD/ERIKSHJÄLPEN

Vad tänkte du den där veckan när talibanerna tog över Afghanistan?

– Det kändes fruktansvärt och oroande med tanke på utvecklingen framåt. Ändå var jag inte jätteförvånad. Trots en massiv insats av USA och dess allierade har de ju inte hittat något sätt att bygga upp landet med en regeringsmakt som fungerar.

Du har ju erfarenhet av att leva under talibaner? Hur var det?

– När talibanerna tog makten under vår tid skedde det stegvis. Snart efter att vi kom dit 1992 föll den Sovjet-stödda regimen (Sovjet läm-

nade 1989) och då blev det en maktkamp bland dem som deltagit i motståndsrörelsen. Som en reaktion på det växte talibanrörelsen fram.

– Taliban betyder ”religiös student” och det var från koranskolorna i området nära Pakistan som de rekryterades. 1995 kom de till Herat där vi bodde och vi blev varse deras sätt att styra. Kvinnorna begränsades till sina hem. Det blev kollektiva bestraffningar och offentliga avrättningar på fotbollsarenan. Men det tog ju ett tag innan talibanerna fick grepp över hela landet den gången. Det skedde först

runt 1998. Det var också då vi lämnade landet.

När man följde svensk media med bilder på folk som ville fly och till och med hängde utanpå flygplan så är det lätt att tänka att talibanerna inte har något starkt stöd hos befolkningen. Men det går väl inte att ta över så fort om inte folk tycker att det är bra?

– En del är givetvis tack-samma för att det inte är inbördeskrig längre. Och det finns ju en del som stöttar talibanerna, speciellt i de sydöstra delarna där många talibaner kommer ifrån. Men när vi bodde där upplevde jag att talibanerna sågs lite som ockupanter. ”De kommer och säger hur vi ska leva. Så här långt skägg måste vi ha, vi får inte ha västerländska kläder och så vidare.” I Herat stred folket länge innan de gav upp. Nu är det otroligt många och stora problem

som tornar upp sig och min uppfattning är att talibanerna har ett mycket svagt stöd bland befolkningen.

Hur tänkte du och din fru med era barn när ni bodde där och hur mycket minns barnen från Afghanistan?

– Barnen var ju små och uppfattade inget av politiken i landet. Vi drev en egen skola för barnen i vårt internationella team och för äldsta dottern var det en stor sorg när vi lämnade. Hon var 8 år och kom hem till Sverige till en stor skola och en klass där ingen visste något om det ”konstiga landet” där hon hade levt nästan hela sitt liv. På avstånd kan ju allt verka svart men när man bor mitt i det så finns det också många vackra delar. Det finns mycket ljus också och barnen minns mer av det ljusa.

Vad arbetade du med i Afghanistan?

– Jag började arbeta som engelskalärare men blev sedan chef över ett regionkontor som jobbade med byutveckling och ett ögonsjukhus. Senare blev det också skolprojekt i flyktingläger där vi organiserade så att de som själva var lärare och bodde i lägret kunde undervisa barnen där.

Som kristen biståndsarbetare, hur såg mötet med troende muslimer ut på plats i Afghanistan?

– Afghanistan är jättebra att jobba med! Jag upplevde att de var så trygga i sin muslimska identitet vilket gjorde att de kunde möta oss som var kristna och annorlunda väldigt respektfullt.

Vad hoppas du på framåt för landet och människorna som lever där?

– Att talibanerna lämnar och andra får ta vid och utveckla landet. Det har ju hänt mycket positivt efter 2001 när talibanerna miste

makten. Flickor har fått gå i skolan, det har funnits grundläggande hälsovård. Nu när många länder stoppar biståndet till Afghanistan för att man inte vill stötta talibanerna så sätter det ju samtidigt människorna i en jättesvår situation.

EVA NORDENSTAM VON DELWIG

Vill du stötta Läkarmissionens arbete i Afghanistan så swisha till 90 00 217 och skriv Afghanistan.

”Taliban betyder ’religiös student’ och det var från koranskolorna i området nära Pakistan som de rekryterades.”

FOTO: PRIVAT

ANDERS MALMSTIGEN

Familj: Hustrun Tina, barnen Johanna (född 1990), Elin (född 1992) och Kalle (född 1994).

Bor: Örebro.

Gör: Internationell chef på Erikshjälpen.

Gjorde tidigare: Arbetade i Afghanistan fram till 1998. Generalsekreterare för SMR (Svenska missionsrådet) fram till 2020.

FOTO: ANDERS MALMSTIGEN

FOTO: ANDERS MALMSTIGEN

FOTO: ANDERS MALMSTIGEN

FOTO: PRIVAT

Julklappstips från vännerna på Läkarmissionen

Vi frågade några av vännerna på Läkarmissionen vad de vill ge för julklapp från gåvoshoppen?

Isabella Olsson, Presssekreterare
– I jul önskar jag mig stöd till Denis Mukwege och Panzisyjukhuset i DR Kongo. Under mitt besök där i september hade jag privilegiet att få träffa fredspristagaren och ta del av det avgörande arbete som pågår där mot sexuellt våld. Något som dagligen används som ett krigsvapen i regionen. Tack vare deras verksamhet har tiotusentals kvinnor fått både fysisk och psykisk vård och på sikt, bättre förutsättningar att skapa en ny framtid för sig och sina barn. Detta arbete måste få fortgå. Jag kan inte tänka mig en bättre julklapp än att tillsammans med er stödja deras arbete.

Håkan Färje, Ansvarig för CRM och givarlojalitet
– Som julklapp i år önskar jag mig stöd till vår partners sjukhus i Afghanistan, eftersom jag vet hur otroligt stora behoven är. Redan innan talibanernas makt-

övertagande var fattigdomen och bristen på sjukvård stor. Och med den osäkerhet som nu råder och det indragna stödet till regeringen som i slutändan drabbar civilbefolkningen hårt, behövs varje krona till Afghanistans hårt prövade folk.

Eva Adeen, Digital kommunikationschef
– Vi står inför en av de värsta kriserna i mänsklighetens historia – klimatkrisen. Men det finns verkligen hopp. Därför önskar jag mig Läkarmissionens klimatpaket till julklapp och namnsdagspresent (julafton – Eva) och till min födelsedagsdag (juldagen). Klimatpaketet innehåller flera delar, där alla projekt jobbar på olika sätt för att planeten ska återfå sin hälsa. Flera träd, flera pollinatörer (bin) och rent, tillgängligt vatten till fler människor och djur. Men om någon vill ge mig en present som går att ta på, så hoppas jag den är köpt second hand, helst i någon av Läkarmissionens butiker, såklart.

Anna Olofsson, Projektledare, konsert och event
– I jul önskar jag mig jul-

klappen Stoppa könsstympning från Läkarmissionens gåvoshop. Jag kan inte tänka mig en viktigare julklapp än stöd för Läkarmissionens arbete mot detta fasansfulla övergrepp som så många unga flickor fortfarande tvingas genomgå. Var med i kampen mot könsstympning du också och köp denna ovärderliga julklapp till någon du älskar, så hjälper du en liten flicka i Kenya undkomma ett livslångt lidande.

Pia Briland, Ekonomi/ personal-assistent
– När jag slutat skolan för ganska länge sedan så hade jag förmånen att

åka till Burundi och hälsa på ett missionärspar. Tillsammans med dem fick jag se olika delar av deras arbete, t ex byggande av en skola i byn där de bodde. Men en av de största upplevelserna under resan var att följa med till ett barnhem och få möta dessa söta små barn. Jag kan säga att jag ville ta med allihop hem! Det arbete som Give a Child a Family gör i Sydafrika är helt fantastiskt och jag tipsar helhjärtat om denna julklapp!

Denis Mukwege och Panzisyjukhuset, 260 kr

Brunnsborrning, 160 kr

Klimatpaketet, 200 kr

Beställ din julklapp så här:

Det är inte lätt att köpa julklapp till den som redan har "allt", eller som inte gillar prylar. Då är det perfekt att använda Läkarmissionens fina julklappsbutik på nätet. Där hittar du konkreta hjälpinsatser att ge bort – eller välja när du själv vill ge en gåva till ett biståndsprojekt. Där finns något för varje plånbok, från 50 kronor och uppåt. Gåvan gör gott för den som ger och den som får samtidigt som den gör stor nytta. Gå in på vår hemsida,

läkarmissionen.se och klicka på Gåvoshop. Välj vilket projekt du vill stödja och belopp. Följ sedan instruktionerna för betalning. Du kan betala via swish, med bankkort eller med inbetalningskort. Ange om du vill ha ett gåvobevis och lägg då in din personliga hälsning. Gåvobeviset kan du få som en pdf att mejla vidare eller att skriva ut. Du kan även välja att beställa ett gåvokort som trycks och skickas till den adress du anger.

Äntligen dags för Sångers för Livet

I vår är det åter dags att åka på turné med Sångers för Livet. Under februari och mars drar dirigent Lars "Lisa" Andersson ut med fullt band och solister som Sonja Aldén och Sofia Källgren, för att sjunga med körsångare från hela landet.

Lars "Lisa" Andersson.

– Nu när landet varit nedstängt finns det en stark längtan efter att få sjunga tillsammans och stå på en scen med duktiga musiker och en artist man tycker om. Musik betyder så mycket och kan vara som en nyckel i mötet med människor när man vill förmedla något viktigt. Så det känns värdefullt att få göra det här.

Inför varje konsert kontaktar Läkarmissionen en lokal person som bjuder in körer på orten, som i god tid hinner förbereda sig.

– De som ska vara med får ett nothäfte och inspelade

filer där jag går igenom varje stämma för sig och även en fil med alla körstämmorna som man kan öva till i förväg. Vi har även spelat in en virtuell körövning där jag sitter vid pianot precis som jag skulle gjort annars, och guidar medan vi övar.

Det blir även en "riktig" körövning på varje ort då Lars åker ut och möter sångarna och repeterar med dem. Sedan ses alla på själva konsertdagen då det både finns tid till att umgås och repetera stämmor.

– Det ska bli jätteroligt, säger Lars.

Kom med och sjung!

Anmäl din kör till Sångers för Livet genom att mejla till anna.olofsson@lakarmissionen.se. Inkludera körens namn, antal körsångare, antal körsångare, antal körsångare, ort, kontaktperson, adress, mobilnummer och e-post.

Köravgiften á 495 kronor/körsångare inbetalas till plusgiro 25 26-2 och märks med SFL, körnamn, antal och vald ort. Inbetalningen gäller som definitiv anmälan. Vi tar emot anmälningar så länge vi

har platser kvar. När vi mottagit era köravgifter skickar vi instuderingsmaterialet till kontaktpersonen. Hör av er om det är något ni undrar. Vi ser fram emot er medverkan i Sångers för Livet!

ANPASSAD UTBILDNING GER HOPP

Somalia är ett land som har präglats av krig och konflikter, och där skolreformen inte har fungerat. Att prata om inkluderande utbildning och stöd- undervisning för barn med särskilda behov är något helt nytt här. Jämfört med Sverige är det två helt skilda världar.

TEXT: ANNA MALMBORG / FOTO: ANDREAS ZETTERLUND

Läkarmissionen har under flera år jobbat för att barn med särskilda behov ska ha rätt till anpassad utbildning i vanliga skolor. I staden Hawassa i Etiopien har arbetet gång på gång visat på fantastiska resultat. För när människors attityder mot barnen börjar förändras, först då kan barnen få en självklar plats i samhället. Nu startar Läkarmissionen upp en liknande modell för barns rätt till anpassad utbildning i Somalia. Elmi Abdiaziz är landrepresentant för Läkarmissionen i Somalia och leder projektet som ska

främja barns rättigheter till anpassad undervisning.
– Det rättighetsbaserade perspektivet för barn med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar finns inte i Somalia. Det är svårare för dem än för barn där funktionsnedsättningen syns.
– Ett barn som har autism eller downs syndrom kan ses som galen och bli fastkedjad ute på gården. Och på landsbygden är det värre. Det är ingen som har valt att det ska vara så här, men det saknas resurser, stöd och kunskap.
I dag finns dock erfarenheter som andra har gjort att luta sig emot. I

exempelvis Egypten finns modeller som fungerar fantastiskt bra. Så enligt Elmi Abdiaziz finns det mycket som går att förändra.
ELMI KOM TILL SVERIGE från Somalia 1989 och har både en förskolläraexamen och masterexamen i specialpedagogik, men engagemanget för barns rätt till anpassad utbildning kommer från en personlig erfarenhet.
– När min son var tre år gammal märkte vi tecken på att något var annorlunda och vid senare utredningar visade det sig att det var autism. Så min

familj och jag har gjort en resa på ett personligt plan men även utifrån ett kulturellt perspektiv. I Somalia finns det självklart barn med särskilda behov, men de är utanför samhället och har varken grundläggande rättigheter eller en hoppfull framtid.
ELMI KOMMER NU att leda Läkarmissionens arbete i Somalia och målet är att förstärka utbildningssystemet och bygga upp grunden genom att utforma läroplaner för grund- och gymnasieskolor i landet.
– Det finns verkligen starka driv-

”När min son var tre år gammal märkte vi tecken på att något var annorlunda och vid senare utredningar visade det sig att det var autism”

krafter och eldsjälur som jobbar för dessa barn. Vi har bland annat besökt privatskolor för barn med syn- och hörselskador och autism. Här finns mycket inspiration och kunskap att hämta och vi kommer börja med att stötta dessa skolors arbete. Men målet är att alla barn ska ha rätt till ett meningsfullt liv.

Inte bara de som har råd med privatskola. Jag brinner verkligen för de här frågorna och kan hämta mycket kunskap från personliga erfarenheter och mitt yrkesliv, men även från min bakgrund i Somalia och mitt liv i Sverige. Det finns mycket vi kan lära av varandra.

Annika Hagström, mångfacetterad journalist och författare som också producerat dokumentärfilmer och arbetar som programledare.

”Gör det lilla du kan, gör det villigt och glatt”

lyckan över att kunna vara med och göra gott. ”Gör det lilla du kan, gör det villigt och glatt ...” kunde det låta både där och i församlingssalen.

Det var onekligen en annan tid, tänker jag, när bilderna framkallas i mitt minne. Ingen förälder skulle väl i dag sätta ett förskolebarn på tåget för att ensam åka till en lantbrukarfamilj som barnet inte kände. Ingen anade väl då att den lite kaxiga flickan skulle anpassa sig på ett fantastisk sätt till sommarlovslivet på bondgården. Men en andra familj fick jag. Och så förblev det i många decennier. Ja, så länge min sommarfamilj levde.

ANDRA TIDER, tänker jag när jag sitter med min frukostbricka framför tv:n och tänker tillbaka. Vem skickar mat till de svältande i Tigray? Vem sticker tröjor till barnen? Vem vill bli missionär?

När jag skriver detta ringer plötsligt telefonen. Det är min danska väninna som ringer. Hon berättar glädjestrålade att hon får besök inom kort av en stor familj, tre vuxna barn och deras föräldrar som gärna vill bo hos henne.

”Oj då!”, svarar jag. ”Har du rum och sängplatser för alla dem?”. ”Jag tar nattlinnet med till en vän och sover över där. På morgonen kommer jag tillbaka och kokar kaffe.”, säger hon glädjestrålade.

Hennes glädje smittar av sig. I mitt inre hör jag åter sångerna på tältmötet: *Gör det lilla du kan gör det villigt och glatt snart de dyrbara tillfällen fly.*

Efter vår kommer höst och på dag följer natt

Då kanhända ej morgon skall gry O, var flitig att så, medan ännu är tid Att din skörd måtte mogna i frid.

FOTO: HÅKAN FLÅNK

”Vem skickar mat till de svältande i Tigray? Vem sticker tröjor till barnen?”

och höll upp några svart-vita foton som sedan skickades runt i bänkraderna. Små barn klädda i rosa och ljusblå tröjor som stickats av tanterna på symötena i missionshuset.

Jag minns de symötena. Som litet sommarbarn fick jag vara med och lyssna både på tanterna och missionärerna. Det var berättelser om givandets glädje och sånger som ackompanjerade

Det är tidig morgon, svaga ljud från gatan utanför mitt fönster som sopas ren med stora kvastar innan staden vaknar. En ny dag har börjat och jag tar frukostbrickan med mig för att se på nyheterna på tv. Bilderna visar de pigga programledarna som provsmakar morgonkockens läckra anrättning. Man hör på deras mumsande att det smakar gott. Jag får lust att anteckna receptet, letar efter en penna, men när jag väl hittat den har det kommit upp en textremsa i rutan som handlar om något helt annat. Så här står det:

100 000 barn i Tigray riskerar att dö av svält. Och på raderna under står det: En man mördad i Luleå. Plötsligt blir den korta texten i tv-bildens nedre kant en djupt avslöjande bild av hur världen ser ut från vår utsiktspunkt högt uppe i norr. Tänk om det hade stått; 100 000 personer mördade i Luleå. En man riskerar att dö av svält i Tigray.

PLÖTSLIGT DYKER minnesbilder upp i mitt huvud från barndomens tältmöten. Missionärsparet som kommit hem efter flera år i Afrika. De hade med sig bilder på stora familjer runt brinnande eldar och kokande grytor. En sak minns jag särskilt väl från missionärernas berättelser. Det var när de talade om hur de små tröjor och koftor som församlingens kvinnor i Sverige hade skickat med till Afrika, hade tagits emot: ”Om ni visste så glada de blev”, sa missionärsfrun

Ge alla barn samma rättigheter

Tänk om alla barn fick fungera olika och ha samma rättigheter? Men så ser det inte ut i världen.

Visste du att barn med funktionsnedsättning ofta nekas sina grundläggande rättigheter? Diskrimineringen är störst i låginkomstländer då det saknas resurser och kunskap. Barnen nekas skolgång och hamnar utanför samhället. Att de dessutom hålls inlåsta och gömda är inte ovanligt då de räknas som en börda för omgivningen.

Att förändra människors attityd kring barnen är ett viktigt steg i rätt riktning, först då kan alla barn få sina rättigheter tillgodosedda.

I Etiopien jobbar vi på Läkarmissionen med initiativ som bidrar till barnens rätt till anpassad utbildning. Och vi ser fantastiska resultat! Men fler barn behöver vår hjälp. Utbildning är viktigt för ett barns framtid, tillsammans med dig kan vi göra skillnad!

FOTO: HÅKAN FLÅNK

Så handlar du i vår gåvoshop

Det är inte lätt att köpa presenter till den som redan har "allt", eller som inte gillar prylar. Då är det perfekt att använda Läkarmissionens fina presentbutik på nätet. Där hittar du konkreta hjälpinsatser att ge bort – eller välja när du själv vill ge en gåva till

ett biståndsprojekt. Där finns något för varje plånbok, från 50 kronor och uppåt. Gåvan gör gott för den som ger och den som får samtidigt som den gör stor nytta. Gå in på vår hemsida, lakarmissionen.se och klicka på Gåvoshop. Välj vilket projekt du vill stödja och belopp. Följ sedan instruktionerna för betalning.

Du kan betala med swish, bankkort eller med inbetalningskort. Ange om du vill ha ett gåvobevis och lägg då in din personliga hälsning. Gåvobeviset kan du få som en pdf att mejla vidare eller att skriva ut. Du kan även välja att beställa ett gåvokort som trycks och skickas till den adress du anger.

Lätt

6			8		2	1		7
	8		6	9				4
	2	4			7			9
		3	1	6				
9	5			2	8	4	3	
4								2
		2			1			
	6	1	4	7		3		5
				8				4

Medelsvår

4			2			7		
		7				9		
	5							
7	6				2			
	2		8					5
		3		7	5		9	4
5								
	7	2						4
	4	6		3	7			8

Fyll i de tomma rutorna så att alla siffror från 1-9 finns med i varje lodrät och vågrät rad, samt i varje fält med 9 rutor.

STEN- FIRA- O- SVÄR- DAN- SÄ-
PÅ- DE- DE- SÄ- MAN- SO-
RE- ROST- ROST- ROST- KNYTA- RÖR-
BÄR- TAL-
ERA- RIGEN-
LAMELLE-
BIDA- SKAN- MEN-
SE- GA- KLIPP-
OK- RETUR-
ASSISTERAR- UK- ROA-
YTTERLIGT- R- DY- M-
BYTTE- TÖ- V- ANGA-
NERE- ARA- RISK- GRY-
S- RÄ- ORNERA- B- R-
TA- RÖ- S- DAL- LERA-
Y- FA- BEL- KVALS- UT- FÖR-
PRATIG- TER- ARMERA- ITU-
MED- SKAPARKRAFT-
VISAR- L- BAL- OAS-
SAMOVAR- REGN- TIA-
EGET- DUST- ROSETT-
NATTADE- INOM- ROT-

Krysslösning september

Här är det rätta svaret på korsordet i septembernumret 2021. Ett stort grattis till Kerstin Andersson, Visby, Gunvor Gyllensten, Malmö och Bo Ringbert, Strömsund som vann Tomas Sjödins bok *Lita på att det ljusnar*.

VI SES 2022!
Nu väntar många stora helger och vi önskar fina dagar till alla våra fantastiska givare. Och du är en av dem! Ett riktigt gott 2022 också, när det blir dags!

BE- KRAFT- REDE- INGET-
KRÄF- TAS MED- KÄLLA- LADA- VIDARE-
PÅ VÄG- SKICK-
KORT- RÅ- BEN-
FÖR- KOST- PÅ-
KORT- BASA- LUT-
KA- ANTI- TILL-
VIAR- PAROS- TAL-
FISK-
VASS- FÖRE-
VIP- PA- TID-
EN-
HU- EX- EF-
VUD- ACTIS- FEKT-
STAD- ENHET-
TÄCKS- PARTNER- SMILA-
AV EMEL- MJÖLK-
HÄTTA- LAN- STOPP-
FÖLAR-
AN-
GER-
VILKA-
SLAG- SÅR- LUEN- HIN- KÄNS- TÄCKS- PARTNER- SMILA-
VINST- SPÅR- VATTEN- NA- LIG- AV- EMEL- MJÖLK-
STYRKA- TITEL- I SMYCKE- DRIV- KRAFT- RES- I PIST- LOS-
TE- STIGER- ANGE-
LES-
MARTIN- KVALS- GOJA- ADELS- ÅR- SPORT- FÖR- MR X-
SOM- TER- JASÅ- MÄRKE- KANAL- ORGAN- TÄR- JUPT-
DIKTA- DE- KOBOLT- TÄTT- Ö- DUMAS- DE- MÅNE-
UN- RI-
DER- HÖLL- KOL- GJORD- LÄGGER- SISU-
HÖLL- VÄTE- MED- GJORD- BESLAG- FÖR-
OFTA- VERKA- SLUTA- VIND-
I SEG-
LEN-
I STORA- FART-
FLOCK- LITEN-
AR- STAV-
BOT- KNOG- LEXI-
TEN- DUGER- KON-
LÄGE- NOG-
BRÅD- KAN-
FOD- STIMU-
RING- LERA-

Ges ut av Läkarmissionen och är en organisations- och medlemstidning

Gåvor till Läkarmissionen på plusgiro 90 00 21-7

Swish: 90 00 217

Ansvarig utgivare: Eva Nordenstam von Delwig
Generalsekreterare: Josephine Sundqvist
Bistandsprojekt: Kam Koolash
Redaktör: Therese Hedlund
Redigering: PW Design

Givarservice: info@lakarmissionen.se
Annonsbokning: Hanna Rosell
@lakarmissionen.se
Produktion: Swedmedia
Tryckeri: V-TAB, Vimmerby

Postadress: Läkarmissionen 162 88 Vällingby
Telefon: 08-620 02 00 växel
Hemsida: www.lakarmissionen.se
E-postadress: info@lakarmissionen.se

Decemberkrysset

Du behöver inte skicka in hela krysset. Fyll bara i tävlingskupongen här bredvid eller skriv svaren på ett vykort. Skicka till: Läkarmissionen, 162 88 Vällingby. Märk kuvertet "Journalenkrysset nummer 4, 2021". Senast den 7 januari vill vi ha ditt svar. De tre först öppnade rätta lösningarna vinner *Om tröst: hopp och livsmod* av Olle Carlsson.

.....
.....
.....
.....
.....
Namn
Adress
Postadress

Klipp ut och skicka!

*gåvobevis kan bara beställas via läkarmissionen.se

90 kr

Rädda livet på ett undernärt barn, Kongo. I konflikttrubbade DR Kongo dör 12 av hundra barn innan de hunnit fylla fem år. Hjälp ett barn att överleva!

ÅRETS FINASTE KLAPPAR

FÖR EN BÄTTRE FRAMTID

Gör en insats i jul. En gåva till Läkarmissionens utvalda projekt är en gåva för en bättre framtid. Skänker du via [läkarmissionen.se](https://www.lakarmissionen.se) så får du ett fint gåvobevis att ge bort i julklapp till någon du bryr dig om.

180 kr

En säker förlossning. Förlossningar som räddar livet på både mammor och barn.

200 kr

Bikupa, Etiopien. Rädda bin och hjälp odlarna försörja sina familjer.

60 kr

Trädplantering. Få insatser har så positiva effekter som trädplantering.

150 kr

Ge bort en get. Hjälp familjer i utsatthet till en ny start.

175 kr

Barn med funktionsnedsättning. Anpassad skolgång till ett barn med funktionsnedsättning.

